

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa etenkin seuraaviin seikkoihin:

1) Oikeudellisen arvioinnin puutteellisuus tutkittaessa velvoitetta järjestää uusi koe

— Valituksenalaisessa tuomiossa ei oteta huomioon sitä, että uuden suullisen kokeen järjestäminen virkamiestuo-
mioistuimen asiassa F-5/08, Brune vastaan komissio, 29.9.2010 antaman tuomion (jäljempänä asiassa Brune annettu tuomio) täytäntöön panemiseksi on yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja arviointien objektiivisuutta koskevan periaatteen sekä SEUT 266 artiklan vastaista.

— Tuomion perusteluihin sisältyy virheellisiä oikeudellisia seikkoja koskevia arvioita ja virheellinen ja osittain ristiriitainen tosiseikkoja koskeva arvio etenkin SEUT 266 artiklassa asetettujen edellytysten, syrjintäkiellon periaatteen ja yhtenäisiä arviointiperusteita koskevan vaatimuksen kannalta.

2) Se, että vaihtoehtoisia ratkaisumahdollisuuksia ei ole virheellisesti otettu huomioon

— Valituksenalaisessa tuomiossa torjutaan oikeudellisesti virheellisin perusteluin vaihtoehtoiset ratkaisumahdollisuudet, jotka voivat vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tässä tapauksessa tulla kyseeseen, asiassa Brune annetun tuomion täytäntöön panemiseksi.

— Vaihtoehtoisten ratkaisumahdollisuuksien tutkimisen osalta tuomio perustuu etenkin yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, arviointien objektiivisuutta koskevan periaatteen, henkilöstösääntöjen 27 artiklan ja kilpailuilmoin-
tusen virheelliseen tulkintaan.

3) Toissijaisesti: menettelyvirheen virheellinen arviointi uutta koetta valmisteltaessa

— Niihin tuomion perusteluihin, jotka koskevat kutsumista määrääjässä, asianmukaisia tietoja valintalautakunnan kokoonpanosta ja tietoja sovellettavasta laista, sisältyy merkittäviä virheitä, jotka liittyvät tosiseikkojen ja vastapuolen järjestelyvelvollisuuksien arviointiin.

— Tuomiossa laiminlyödään sen arvioiminen, onko valittajaa kohdeltu eri tavalla siihen nähden, että toiselle hakijalle on annettu lisätietoja samanaikaisessa menettelyssä.

— Valintalautakunnan puolueellisuutta koskevan väitteen osalta tuomiossa tutkitaan ainoastaan sitä, että valittajan syrjinnästä ei ole näyttöä pääasiassa, eikä siinä käsitellä huolta puolueellisuudesta uuden kokeen yhteydessä.

4) Se, että valittajan kolmas, neljäs ja viides kanneperuste on jätetty virheellisesti tutkimatta

— Tuomiossa ei oteta huomioon mahdollisuutta esittää yleisiä toteamuksia, jotka eivät ole luonteeltaan EU:n toimielimiä koskevia konkreettisia velvoitteita.

— Tuomiossa tulkitaan aiheutuneen vahingon korvaamista koskevaa vaatimusta siten, että vahingonkorvausta ei ole vaadittu, vaikka se, että vahingonkorvausta on vaadittu, on nimenomaisesti tehty selväksi suullisessa käsittelyssä.

— Tuomiossa ei oteta huomioon SEUT 266 artiklassa asetettua velvoitetta, jonka mukaan aiheutunut vahinko on korvattava viran puolesta, kun sen korvaamista ei ole nimenomaisesti vaadittu.

5) Oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskeva syrjivä ratkaisu

Valituksenalaisessa tuomiossa syrjitään valittajaa asiassa F-42/11, Honnefelder vastaan komissio, käytyyn menettelyyn nähden, sillä työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua harkinnan kannalta merkityksellistä seikkaa ei tarkastella myös valittajan hyväksi.

Kanne 21.5.2013 — SACBO v. komissio ja TEN-T EA

(Asia T-270/13)

(2013/C 207/77)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Società per l'aeroporto civile di Bergamo — Orio al Serio SpA (SACBO SpA) (Grassobbio (BG), Italia) (edustajat: asianajajat M. Muscardini ja G. Greco)

Vastaajat: Euroopan laajuisen liikenneverkon toimeenpanovirasto ja Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä jätetään hyväksymättä tietyt ulkopuoliset kustannukset ja pienennetään siten yhteisrahoitusta ja vaaditaan palauttamaan 158 517,54 euroa, laissa säädettyine seurauksineen

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt käsiteltävässä kanteessa on kyse Euroopan laajuisen liikenneverkon toimeenpanoviraston (TEN-T EA) 18.3.2013 tekemästä päätöksestä, jonka otsikkona on "Hankkeen 2009-IT-91397-S päättäminen — Tutkimus Bergamo-Orio al Serion lentokentän intermodaalista kehittämisestä — Komission päätös C(2010) 4456 (1)" siltä osin kuin siinä katsotaan, ettei jo kauan sitten toteutettuihin toimintoihin 1, 2.1, 4, 5, 6 ja 7 liittyviä menoja voida hyväksyä eikä siten rahoittaa, ja vaaditaan palautettavaksi 158 517,54 euroa.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu 20.6.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 680/2007 13 artiklan 1 kohdan ja 24.6.2010 tehdystä komission päätöksessä (2010) 4456 olevien III.4.2.2 ja III.4.2.3 artiklan rikkomiseen

— Kantaja vetoaa tässä yhteydessä siihen, ettei asiassa ole aloitettu rahoitussopimuksen III.4.2.3 artiklassa tarkoitettua menettelyä.

- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY 17 artiklan 2 kohdan ja 6 artiklan, SEUT 296 artiklan 2 kohdan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan c alakohdan sekä 24.6.2010 tehdystä komission päätöksessä (2010) 4456 olevan II.2.3 artiklan rikkomiseen

Kantaja toteaa tässä yhteydessä seuraavaa:

— päätöksen perustelut ovat ristiriitaiset, koska siinä todetaan, että sopimukset on perusteettomasti ”pirstottu”, mutta toisaalta siinä katsotaan, että ”sopimusten tarkoitus” ”liittyy toisiinsa siinä määrin”, että niiden on täytynyt olla yhden sopimuksentekomenettelyn kohteena

— toteamus sopimuksentekomenettelyn perusteettomasta pirstomisesta on virheellinen, koska se on riitautettu 24.6.2010 tehdyn komission päätöksen (2010) 4456 sisällön perusteella

— sopimuksia ei ole millään tavalla ”pirstottu” eikä hankkeita ole ”jaettu pienempiin osiin”

— direktiiviä 2004/17/EY ei voida soveltaa sopimuksiin, jotka alittavat kynnsarvon, koska niihin ei liity rajat ylittävää etua

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu 24.6.2010 tehdyn komission päätöksen (2010) 4456 I.3.1 artiklan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdan, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan sekä luottamuksensuojan periaatteen rikkomiseen

Kantaja väittää tässä yhteydessä seuraavaa:

— päätöksen perustelut ovat ristiriitaiset, koska ne ovat ristiriidassa TEN-T EA:n SAP:n ja ASR:n osalta tekemien hyväksyntöjen kanssa

— SACBO:n toteuttamat toiminnot olivat yhteensopivia yhteisrahoituksen kohteena olevien toimintojen kanssa

- 4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu direktiivin 2004/17/EY 40 artiklan 2 kohdan a, b, c ja d alakohdan rikkomiseen

Kantaja väittää tässä yhteydessä seuraavaa:

— direktiiviä 2004/17/EY ei voida soveltaa sopimuksiin, jotka ovat yhteisrahoituksen kohteena ”tutkimustarkoituksia” varten

— avointa menettelyä ei voitu järjestää yhteisrahoitussopimuksessa vahvistetun tiukan aikataulun vuoksi,

- 5) Viides kanneperuste, joka koskee suhteellisuusperiaatteen väitettyä loukkaamista

Kantaja väittää, että vastaaja ei ole noudattanut suhteellisuusperiaatetta, koska se on soveltanut väitettyyn rikkomiseen paljon tiukempaa järjestelmää kuin on säädetty sellaisten tapausten osalta, joissa yhteisrahoitus peruutetaan.

(¹) ”Closure of Action n° 2009-IT-91407-S- ’STUDY FOR BERGAMO-ORIO AL SERIO AIRPORT DEVELOPMENT INTERMODALITY’ — Komission päätös C(2010) 4456”

Kanne 21.5.2013 — Max Mara Fashion Group v. SMHV — Mackays Stores (M&Co.)

(Asia T-272/13)

(2013/C 207/78)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Max Mara Fashion Group Srl (Torino, Italia) (edustaja: asianajaja F. Terrano)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkki ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Mackays Stores Ltd (Renfrew, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

— kumoaa toisen valituslautakunnan 7.3.2013 asiassa R 1199/2012-2 tekemän riidanalaisen päätöksen

— velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: vastapuoli valituslautakunnassa

Haettu yhteisön tavaramerkki: sanaosan ”M&Co.” sisältävä kuvio-merkki luokkiin 25 ja 35 kuuluville tavaroille ja palveluille — yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus N:o 9 128 679

Sen tavaramerkin tai merkin haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: kantaja